

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

24.1.2021 – 3. sunnuntai loppiaisesta

Jeesus herättää uskon

Tekstit:

Päivän psalmi Ps. 102:16 - 23

1. lukukappale 5. Moos. 32:36 – 39

2. lukukappale 2. Kor. 1:3 – 7

Evankeliumi Mark. 1:29 – 39

Esirukouksissamme: Fred, Esme, Martha.

Muistamme Beada Raaska 91v.

Laupias Jumala.

Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneelle. Uskomme nyt hänet sinun haltuusi: ota hänet luoksesi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen. Amen.

Psalmi. Ps. 102:16 – 23

Kansat pelkäävät Herran nimeä, maan kuninkaat kumartavat häntä, kun Herra jälleen rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniassaan. Hän katsoo sorrettujen puoleen, ei torju heidän rukoustaan. Tämä on kirjoitettu tulevalle polvelle, jotta uudeksi luotu kansa ylistäisi Herraa. Herra katsoo pyhästä korkeudestaan, tähyää taivaasta maan päälle. Hän kuulee vankien vaikerruksen, hän vapauttaa kuoleman omat. Siionissa kuulutetaan Herran nimeä, Jerusalem kaikuu hänen kiitostaan, kun kansat kokoontuvat yhteen, kun valtakunnat tulevat palvelemaan Herraa.

1. lukukappale: 5. Moos. 32:36 – 39

Herra puolustaa kansaansa, hän säälii palvelijoitaan, kun hän näkee, ettei heillä enää ole voimaa, että he ovat uupuneita, niin suuret kuin pienet. Vastustajilleen hän sanoo: »Missä ovat nyt teidän jumalanne, missä se kallio, johon turvasitte? Nouskoot nyt teitä auttamaan ne jumalat, joille te syöitte teurasuhrienne rasvan ja juotitte juomauhrienne viinin! Seiskööt ne teidän suojananne. Näettehän nyt: minä olen ainoa, ei ole muuta jumalaa minun rinnallani. Minä lähetän kuoleman, minä annan elämän, minä lyön ja minä parannan, minun vallassani on kaikki.

2. lukukappale: 2. Kor. 1:3 – 7

Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, armahtava Isä ja runsaan lohdutuksen Jumala! Hän rohkaisee meitä kaikissa ahdingoissamme, niin että me häneltä saamamme lohdutuksen voimalla jaksamme lohduttaa muita ahdingossa olevia. Niin kuin Kristuksen kärsimykset ovat tulleet runsaina meidän osaksemme, samoin on Kristus tuonut meille runsaasti lohdutusta. Jos me olemme ahdingossa, se koituu teille lohdutukseksi ja pelastukseksi. Jos saamme lohdutusta, myös te rohkaistutte kestäämään samoja kärsimyksiä, joita me saamme kokea. Me luotamme lujasti siihen, että te kestätte. Tiedämmehän, että niin kuin te saatte osanne kärsimyksistä, saatte myös lohdutuksesta osanne.

Evankeliumi: Mark. 1:29 – 39

Synagogasta he menivät suoraan Simonin ja Andreaksen kotiin. Jaakob ja Johannes olivat mukana. Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja hänestä kerrottiin heti Jeesukselle. Jeesus meni hänen luokseen, otti häntä kädestä ja auttoi hänet jalkeille.

Kuume lähti naisesta, ja hän alkoi palvella vieraitaan. Illalla, auringonlaskun jälkeen Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja pahojen henkien vaivaamat. Koko kaupunki oli kerääntynyt oven edustalle. Hän paransi useita erilaisten tautien vaivaamia ja ajoi ulos monia pahoja henkiä. Hän ei antanut henkien puhua, koska ne tunsivat hänet. Varhain aamulla, kun vielä oli pimeää, Jeesus nousi ja lähti ulos. Hän meni paikkaan, jossa hän sai olla yksin, ja rukoili siellä. Simon ja hänen toverinsa riensivät etsimään Jeesusta ja löysivät hänet. He sanoivat hänelle: »Kaikki etsivät sinua.» Mutta Jeesus sanoi: »Me lähdemme nyt täältä ja menemme naapurikyliin. Minun on saarnattava sielläkin, sitä vartenhan minä täällä olen.» Niin hän lähti ja kiersi kaikkialla Galileassa, saarnasi synagogissa ja karkotti pahoja henkiä.

Saarna:

Onko sinulla ollut joskus salaisuus, jota et ole saanut tai voinut kertoa? Salaisuus saattaa olla ikävä tai sitten se on jotain mukavaa. Oikeastaan viittaa nyt sellaiseen salaisuuteen joka on oikein mukava asia, mutta syystä tai toisesta sitä ei vielä saa kertoa. Saatat pitää salaisuutta vaikkapa toisen ihmisen puolesta. Markuksen evankeliumi elää tuollaisen salaisuuden jännityksessä. Me lukijat tiedämme kuka Jeesus on, mutta tarinan henkilöt eivät vielä tiedä sitä. Jeesus jopa varoo, että pahat henget eivät vain lipsauta tuota salaisuutta julki. Miksiköhän? Yksi ajatus on, että Jeesus halusi turvata mahdollisimman pitkän ajan toiminnalleen, ettei häntä vain vangittaisi liian aikaisin. Markuksen evankeliumin Jeesuksella on kiire ja hoppu. Oli saarnattava ja parannettava sairaita mahdollisimman laajalla alueella. Toisaalta kansa, opetuslapset eivät olleet vielä valmiita ottamaan vastaan Jeesusta Messiaana. Evankeliumi on parasta tarjoilla pieninä annoksina. Vaarana saattaa olla, että ihminen pelästyy, kokee asian liian vieraana ja pelottavana. Sydän menee jollakin tavalla kiinni ja jopa tuottaa inhottavia ajatuksia evankeliumia kohtaan. Näin on saattanut käydä vaikkapa hyvin ahdasmielisten herätysliikkeen parissa kasvaneille. He ovat kieltäneet kaiken.

Mutta mitä tapahtuu sille joka saa kokea Jeesuksen kosketuksen, niin kuin Jumala toivoo meitä kosketettavan. Ei ole kysymys jonkinlaisesta pakottamisesta tai paasaamisesta. Ei erityisestä uskoon tulemisesta tai mistään missä ihminen toimii. Evankeliumi kuvaa tuon Jeesuksen lähestymisen: ”Jeesus meni hänen luokseen, otti häntä kädestä ja auttoi hänet jalkeille. Kuume lähti naisesta, ja hän alkoi palvella vieraitaan.” Tässä on monia yksinkertaisia mutta hyvin tärkeitä asioita. Ensimmäkin nainen on sairas, potilas. Se joka ei ole vielä saanut kohdata Jeesusta on kuin potilas sairavuoteella. Aloitteen tekee nimenomaan Jeesus, joka ottaa kädestä ja nostaa. Jeesus nostaa meidät jostakin mikä on alhaalla, ylös. Jeesus nostaa ylös uuteen elämään, jossa suunta on iankaikkisessa elämässä. Kaikki se mikä meissä on sairautta, kuumetta, syntiä ja paha, lähtee meistä pois Jeesuksen toimesta. Ei heti, mutta Jeesus siivoaa sisintämme Jumalan mielen mukaiseen elämään. Mitä tämä aiheuttaa tuossa juuri parantuneessa potilaassa? Hän alkaa palvella vieraitaan, lähimmäisiään. Näin hienolla tavalla evankelistamme Markus kuvaa uskon ihmeen, kun Jeesus herättää uskon.

Joskus se usko on se salaisuus, jota ei aivan heti halua kertoa. Onko se paha vai hyvä? Raamattu kehottaa kertomaan tuosta lahjasta: ”Jos sinä suullasi tunnustat, että Jeesus on Herra, ja sydämessäsi uskot, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, olet pelastuva.” (Room 10:9) Joskus kuulija ei kuitenkaan ole valmis ottamaan vastaan tuota tietoa. Kun hän on siihen valmis, niin silloin tuolla salaisuudella jota kannat on suuri lohtu sille joka etsii elämänsä tarkoitusta. Älä silloin arkaile kertoa salaisuuttasi, älä arkaile kertoa Jeesuksesta.

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church